

Sygn. akt II Cz 595/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny – Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Dariusz Iskra (sprawozdawca)

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Andrzej Mikołajewski

Sędzia Sądu Okręgowego Tomasz Lebowa

Protokolant Starszy protokolant sądowy Emilia Trąbka

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2013 roku w Lublinie, na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w L.

przeciwko Z. D., B. K., A. K. i R. K.

o zapłatę kwoty 5948,25 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 16 listopada 2011 roku do dnia zapłaty

na skutek zażalenia powoda na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie IV wyroku Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 14 sierpnia 2012 roku, w sprawie VIII C 1974/12

postanawia:

odrzuć zażalenie.

Sygn. akt II Cz 595/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 10 listopada 2011 roku, wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 16 listopada 2011 roku, powód – (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w L. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych – Z. D., B. K., A. K. i R. K. kwoty 5948,25 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 16 listopada 2011 roku do dnia zapłaty oraz „zwrot wpisu ustalonego przez Sąd” (k. 2-5).

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota wynika z zajmowania przez pozwanych bez tytułu prawnego lokalu mieszkalnego przy ul. (...). Pozwani zobowiązani byli do uiszczania opłat eksploatacyjnych za zajmowany lokal mieszkalny, co miesiąc z góry do dziesiątego dnia każdego miesiąca. Dochodzona pozwem kwota stanowi zadłużenie z tytułu opłat eksploatacyjnych za okres od dnia 31 grudnia 2010 roku do dnia 31 października 2011 roku, po rozliczeniu kosztów zużycia centralnego ogrzewania za okres grzewczy 2010/2011. Pozwani nie uregulowali zadłużenia, które na dzień wniesienia pozwu wynosiło 5948,25 zł.

*

Na rozprawie w dniu 17 maja 2012 roku pozwana B. K. oświadczyła, że uznaje powództwo w całości i wyraziła wolę zawarcia ugody z powodem (k. 30).

Na rozprawie w dniu 7 sierpnia 2012 roku pozwany Z. D. oświadczył, że uznaje czwartą część dochodzonej pozwem kwoty (k. 38).

Pozostali pozwani nie stawili się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, jak również nie składali wyjaśnień ustnie lub na piśmie.

Pełnomocnik powoda popierał powództwo (k. 29-30).

*

Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2012 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie:

I. zasądził od B. K. na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w L. kwotę 4461,18 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 16 listopada 2011 roku do dnia zapłaty;

II. zasądził od Z. D. na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w L. kwotę 1487,06 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 16 listopada 2011 roku do dnia zapłaty;

III. oddalił powództwo w stosunku do A. K. i R. K.;

IV. nadał wyrokowi w punkcie I i II rygor natychmiastowej wykonalności;

V. zasądził od pozwanej B. K. na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w L. kwotę 1100,25 zł tytułem zwrotu „częściowych” kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego;

VI. zasądził od Z. D. na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w L. kwotę 366,75 zł tytułem zwrotu „częściowych” kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego (k. 40).

*

Od wyroku z dnia 14 sierpnia 2012 roku apelację wniósł powód, wskazując, że zaskarża wyrok w całości. Powód zarzucił:

„1) naruszenie prawa materialnego tj. art. 688¹ Kodeksu cywilnego w związku z art. 18 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie kodeksu cywilnego, poprzez nietrafne przyjęcie, iż do pozwanych nie ma zastosowania przepis statuujący solidarną odpowiedzialność wobec Spółdzielni,

2) naruszenie prawa materialnego tj. art. 441 § 1 Kodeksu cywilnego poprzez jego niezastosowanie w sprawie, podczas gdy jest to przepis bezwzględnie obowiązujący i stanowi normatywną podstawę solidarności dłużników w sytuacji, gdy kilka osób odpowiada za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym,

3) naruszenie prawa materialnego tj. art. 369 kodeksu cywilnego poprzez jego błędną wykładnię wobec uznania, że brak jest przepisu przewidującego odpowiedzialność solidarną pozwanych, zobowiązanych do uiszczania comiesięcznego odszkodowania na rzecz powodowej Spółdzielni z tytułu zajmowania lokalu bez tytułu prawnego, podczas gdy art. 688¹ Kodeksu cywilnego w sposób wyraźny taką odpowiedzialność przewiduje,

4) naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy tj. art. 233 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego poprzez nietrafne uznanie, że żądanie zasądzenia od pozwanych solidarnie dochodzonej kwoty objętej żądaniem pozwu nie znajduje podstawy prawnej w obowiązującym stanie prawnym¹”.

Powód wniósł o zmianę wyroku w całości poprzez zasądzenie solidarnie od wszystkich pozwanych kwoty 5948,25 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanych na rzecz powódki kosztów procesu za obie instancje w tym kosztów zastępstwa procesowego.

*

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik powoda popierał apelację, oświadczając, że zakresem zaskarżenia objęte jest również rozstrzygnięcie zawarte w punkcie IV wyroku (k. 94v).

*

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda, w części, w jakiej dotyczy rozstrzygnięcia zawartego w pkt IV wyroku, stanowi w istocie środek zaskarżenia w postaci zażalenia.

Z przepisu art. 394 § 1 pkt 4 k.p.c. wynika, że zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji, których przedmiotem jest rygor natychmiastowej wykonalności.

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt IV wyroku stanowi postanowienie co do nadania temu wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności. W takim wypadku zażalenie jest jedynym środkiem zaskarżenia wskazanego rozstrzygnięcia. W omawianej sytuacji nie ma bowiem zastosowania przepis art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c., przewidujący zażalenie na zawarte tam rozstrzygnięcia, o ile strona nie składa środka zaskarżenia co do istoty sprawy.

Wniesienie przez powoda apelacji od wyroku z dnia 14 sierpnia 2012 roku nie mogło uzasadniać objęcia zakresem zaskarżenia apelacją rozstrzygnięcia zawartego w pkt IV wyroku. Apelacja w tej części stanowiła zażalenie na wskazane postanowienie (rozstrzygnięcie zawarte w pkt IV).

Zażalenie to podlega odrzuceniu na podstawie art. 373 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. i w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., gdyż zostało wniesione po upływie przepisanej terminu. Zażalenie to podlegało odrzuceniu już przez Sąd pierwszej instancji. Nieodrzucenie zażalenia przez ten Sąd spowodowało konieczność wydania takiego rozstrzygnięcia przez Sąd drugiej instancji.

Przepis art. 394 § 2 k.p.c. stanowi, że termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie – od ogłoszenia postanowienia.

W rozpoznawanej sprawie powód zażądał w terminie tygodniowym sporządzenia uzasadnienia wyroku z dnia 14 sierpnia 2012 roku i doręczenia mu odpisu tego wyroku wraz z uzasadnieniem. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczony został pełnomocnikowi powoda w dniu 28 września 2012 roku (k. 50 – potwierdzenie odbioru).

Termin do wniesienia zażalenia na zawarte w pkt IV wyroku postanowienie co do nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności upłynął z dniem 5 października 2012 roku. Apelację od wyroku, zawierającą również zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w pkt IV, powód wniósł dopiero w dniu 12 października 2012 roku, a więc zażalenie zostało wniesione po upływie terminu.

*

Z tych wszystkich względów i w oparciu o powołane wyżej przepisy Sąd Okręgowy orzekł jak w postanowieniu.

1 Przytoczono dosłowne brzmienie zarzutów apelacyjnych, z zachowaniem zastosowanej pisowni i interpunkcji.